

ΣΟΥΡΟΥΠΩΝΕΙ

06-12-2011

Σουρουπώνει κι έρχεται νύχτα,
θολά τριγύρω, παντού μια μούχλα.
Ο ήλιος δάκρυσε και το φεγγάρι,
από νωρίς συννέφιασε, βροχή, σκοτάδι.
Γυμνούς μας πρόλαβε μια καταιγίδα,
σε χάδια κι έρωτες, αργά την είδα.
Μας πήρε όνειρα, μας πήρε νιάτα,
μας σάρωσε με μιας, πανιά και ξάρτια.
Όλα απρόσωπα, όλα δοσμένα,
για να πιαστείς, ζητάς απελπισμένα
γυμνά ξερόκλαδα, ανθρώπων χέρια,
μάτια τρεμάμενα κι αυτά ληγμένα.
Ζαρώνεις μέσα σου, σαν την ρυτίδα,
κρύβεις τα όνειρα ζωής σ' εφημερίδα.
Λες κι ήταν ψεύτικα, ξένα, κλεμμένα
και συ ορκίζεσαι, μα ήταν για μένα.
Φοβάσαι τ' αύριο, που σ' έχει φτάσει
και είναι στο σήμερα, σ' έχει περάσει.
Τρέξε και άρπαξ' το, μη σε ξεχάσει,
ελπίδες κι όνειρα μην τα ξεγράψει.
Σήκω στα πόδια σου και μη φοβάσαι,
στήσου, ορθώσου, μπροστά του κάτσε.
Πίσω από σένα, βάλτο να σέρνει,
τα μαύρα σχέδια του, να τα υφαίνει.